

Zaragoza i Pérez, Josep (Pepe el Carreró) (LIT)

(Benidorm, 1920-1998) Almadraver, poeta i rapsode, va ser popularment conegut amb el renom de *Pepe el Carreró*, en al·lusió al petit carrer situat enfront de la casa on nasqué (Quatre Cantons, 19), en el qual el seu avi Miquel tenia una caseta on guardava les xàrcies i altres aïnes pròpies del treball pesquer. Nascut en el si d'una família almadravera, va estudiar les primeres lletres en el col·legi de les monges (Nuestra Señora de los Dolores) i, posteriorment, a l'escola del Pòsit de pescadors i altres escoles públiques del seu poble natal. Després d'aquesta primera etapa, en la qual rebé classes del popular *mestre Juanito*, de don Ismael Mallol i de don Ernesto León, al voltant del 1934 comença la seua preparació per a fer primer de batxillerat amb el senyor Vicent Llorca Zaragoza (*don Vicent el de l'Hort*), però la mort del seu pare l'impedeix de prosseguir els estudis. La família es fa càrrec de la centraleta telefònica pública de Benidorm i, després d'uns anys, de la de la Vila Joiosa, localitat on fixen la seua residència i viu durant més de trenta anys. Seguint la tradició familiar, l'ocupació fonamental de Josep Zaragoza, tot i que no l'única, va ser la mar; va treballar a les almadraves de Ceuta, Laraig, Punta Negra, les Coves, Garifa, Arcila, cap Esparter, Tànger i Barbate. Ja casat i assentat de bell nou a Benidorm, ingressa en l'ajuntament, on treballa, primer, en l'observatori meteorològic municipal i, després, en la biblioteca pública. Aquesta última ocupació li permet de satisfer més àmpliament el gust per la lectura que sempre havia tingut. A la primeria dels anys setanta, inicia la seua activitat poètica des de la plataforma de la Taula del Bon Profit, tertúlia masculina que es

reuneix al voltant d'un sopar l'últim divendres de cada mes, en la qual *el Carreró* recitava les seues composicions, sense solució de continuïtat, fins a la seua mort. Josep Zaragoza esdevé el rapsode oficial del poble, i participa en la pràctica totalitat d'actes festius del municipi. Les seues poesies, en valencià i en castellà, pròpies d'un autodidacte i escrites predominantment en senzilles quartetes heptasil·làbiques, tenen un marcat caràcter popular i són, fonamentalment, de caire costumista o circumstancial. L'evocació de persones ("El ti Nadal", "A mi esposa", "Al nostre rector ...), paisatges ("Barri de les Roques", "L'Illa"...), treballs ("Un dia en l'almadrava", "La tarrafa"...), o esdeveniments i costums del Benidorm antic ("La cacera del passarell", "La partida de pilota"...), presidides normalment per un to nostàlgic, sol ser-hi una de les temàtiques predominants, però també la lloança a la Mare de Déu del Sufragi, a les reines i dames de les festes... L'extensa nòmina de composicions de l'autor, moltes de les quals mai no han estat impreses, s'ha conservat principalment en la *Compilació de menjars, escrits i poemes de la Taula del Bon Profit* i en les revistes de les festes patronals de Benidorm. Una excel·lent antologia d'aquests poemes, acompanyada d'una guia didàctica, conforma el volum *De la Cala al Racó. Poesies benidormeres* (Zaragoza i Pérez, 1997), a cura de Francesc X. Llorca Ibi, que conté 68 poesies ben representatives del quefer de l'autor, distribuïdes en les següents seccions: "De la mar", "Del poble", "De la vida i la comarca", "Del jo" i "Homenatges". (Revisat, 10-11-16).

Diccionari de
Benidorm